

ELŐFIZETÉSI ÁRA :
 Egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt.
 Egyes szám 16 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:
 Nagyvárad, Uri-utca 5. sz.
 LÁNG JÓZSEF ÉS TÁRSA NYOMDÁJA.

KAPHATÓ :
 Kiss Dávid, Kutasi D., Pauker Dániel és Sonnenwirth I
 kereskedésében.

UJVÁROSI MOHÁCS.

Mesey Mihály választási elnök:

Mamelukvértől pirosult gyásztér, sóhajtva köszöntlek,
 Berkovics, Laszky, Bodor nagy temetője Mohács.

„STRÉBEREK.”

(Aktuális nagyváradai kép.)

Mint a mikor a kolera jön,
S egy emberről ragad másra,
A bacillus tized pusztít,
S aztán százat egy csapásra.
Ugy dühöng a stréber szellem,
Egész járvány lett már nálunk:
Minden zugban, minden lyukban
Egy-egy stréberre találunk.

Itt is — ott is előbukkan
Hol valamit kapni lehet;
Hizelkedik, furakodik,
Hogyha kell sír, ha kell nevet.
Ha kell csúszik — ha kell mászik
S szemtelen, ha ugy szükséges,
Fődolog, hogy enni kapjon,
Mert hát minden stréber éhes.

S hogy ügetnek, hajrá, hajrá!
Messziről, ha int a pálya,
Egyik maga lábán szalad,
Mást meg viszi a papája.
Harmadikat az apósa,
A rokonság s más náció,
Mert azt minden stréber tudja,
Hogy első a protekció.

Városatyaválasztás volt,
Pályázott hát minden gyerek.
Sajna, — hogy ott plüre estek
Legnagyobb részt a stréberek.
Alakult ám ötödik bank
S ez is csak valami végre,
Felköté hát a korcsolyát
A sok stréber s ment a jégre.

Milyen hajsza! Milyen futás!
Milyen utálatos élet!
Pedig hát az, a ki szerény,
A ki csendes, meg nem élhet.
Nehéz lett a világ sorja,
Keserves az élet nagyon;
Előbb-utóbb a stréberek
Egymást ütik még majd agyon.

Darázs.

HITELES HIREK.

Az ujjvárosi választáson Walaschek Wenczel csak egy szavazatot nyert. Ennek folytán elküldte a népszerűségét *Milibák* Józsefhez, hogy süsse meg.

*

A polgári takarékpénztár megalakult. Kivánjuk hogy az ötödik banknak annyi forint legyen évenként a haszna, mint a hány aspiráns volt a választmányi tagságra.

*

Az első váltót, amelyet az igazgatóság és a választmányi tagok nyújtottak be, már nem fogadták el. A «Nagyvárad» sietett mindjárt megóvatolni.

A nemzeti párt megalakul legközelebb Nagyváradon. Elnöke lesz *Adler* Ignác, alelnöke *Paczauer* József, jegyzője dr. *Aczél* Béla, nagy választmánya *Ländler* Ferencz és a párt dr. *Tóth* Mihály.

*

Ujjvárosi bankett. *Hoványi* Géza az ujjvárosi bukott jelöltek tiszteletére bankettet adott a «Fekete Sas»-ban, melyen *Laszky* Ármin dr. *Aczél* Bélát köszöntötte fel, majd dr. *Bodor* Károly éltette szellemes toasztban *Paczauer* Józsefet. Emelték még poharaikat *Heringh* Sándor *Ländler* Ferenczre, dr. *Berkovics* Zsigmond pedig dr. *Tóth* Mihályra. A társaság sokáig maradt együtt vidám és lelkes hangulatban, egyre énekelve azt a nótát, hogy:

«Majd eljön még az az idő!...»

A SARKADIAK ÁLMA.

Képviselelőházi ülés.

Deczember 16.

Wekerle Sándor miniszterelnök: Tisztelt képviselőház! Előttem szóló gróf *Apponyi* Albert azon kijelentését, hogy nem támogathatja azon kormányt, melyet — addig mig valamelyik *Sarkadi* erre nem pályázik — én vezetek, komolyan nem vehetem. És nem veheti komolyan az ország sem. Mert hogy nem gróf *Apponyi*, nem *Eötvös* vagy *Ugron* pártja nem állanak a helyes alapon, hanem egyedül és kizárólag csak a kormánypárt, azt én bővebb fejtegetésekkel is be tudnám bizonyítani, de ez a tegnapi nap után teljesen felesleges. (Halljuk! Halljuk!)

Uraim! Tisztelt képviselőház! Vannak egy nemzet életében korszakalkotó mondások és kijelentések. Ilyen a *Széchenyi Istváné*, a ki azt mondta, hogy «Magyarország nem volt, hanem lesz!» Ilyen a *Kossuth Lajosé*: (Gyenge éljenzés.) «Uraim, a haza veszélyben van!» Ilyen korszakalkotó mondás villámlott tegnap is át e hazán keresztül. Egy mondás, mely a szabadelvűpártnak és kormányomnak létjogát és jövőjét biztosította. (Halljuk! Halljuk!)

Tisztelt képviselőház! *Sarkadi* Lajos (szünni nem akaró falatrengető s lelkes éljenzés és taps minden oldalról) Igen, *Sarkadi* Lajos, ama *Sarkadiak* egyike, akik annyi hivatalokra alkalmas egyént szállítanak e hazának, tehát *Sarkadi* Lajos, a nagyváradi ker. és iparkamara titkára, kijelentette tegnap a «Szabadság»-ban . . . hogy:

Gróf *Károlyi* Gábor. Fahr mer herein nach Grosswardein!

Báró *Bánffy* Dezső elnök. Alaptörvényeink értelmében Ő felsége és a *Sarkadiak* személye szent és sértetetlen, és ezen okból gróf *Károlyi* Gábor képviselő urat ezennel rendre utasítom. (Helyeslés.)

Wekerle Sándor . . . *Sarkadi* Lajos azt jelentette ki tegnap a «Szabadság»-ban, hogy ő a szabadelvű párt tagja lesz (Ujjongás a kormánypárton.) mindaddig, mig az nevének a szó valódi értelmében megfelel, és tényleg szabadelvű eszmék szolgálatában áll. (Lelkes taps.)

Gróf *Apponyi* Albert: Óh jaj nekünk, végünk van! (Horánszky Nándor karjaiba ájul.)

Eötvös Károly: Ha *Sarkadi* ellenünk, ki velünk? (Elájul a *Polónyi Géza* karjaiba.)

Wekerle Sándor: Tisztelt képviselőház! Jól tudom én, hogy *Sarkadi* Lajosnak pártom és kormányom iránt kifejezett bizalma milyen hatalmas támaszunk lesz ezután. Elég lesz, hogy *Sarkadi* kijelentésére hivatkozzam ezután, ha valaki a szabadelvű pártot támadni merészelné. S éppen ezért nem is állok ezután szóba gróf *Apponyi* Alberttel, hanem éltetem a szabadelvű párt dicső tagját, kormányom támaszát *Sarkadi* Lajost. (Viharos, hosszantartó éljenzés a jobb oldalon.)

Eötvös Károly (könyektől fuldokolva): Ti—i—isztelt há—á—á—z! Megrendült szívvel és vigasztal-

hatlan kétségbeeséssel hallottuk azon nagy csapást, mely bennünket *Sarkadi* Lajosnak (Éljenzés jobbról.) azon kijelentése által ért, hogy ő a szabadelvű párt tagja . . . Azazhogy mégsem! Van még egy vigaszunk, Mert az ő öcsese *Sarkadi Jóska* pedig azt jelentette ki már nagyon régen, hogy ő a 48-as párt tagja. (Viharos éljenzés a szélsőbaloldalon.) Nekünk is van tehát egy *Sarkadink*. Éljen *Sarkadi Jóska*! (Lelkes tomboló éljenzés. Viharos taps.)

Gróf *Apponyi* Albert: Ne henczegjen se a szélsőbal, se a kormánypárt. Biztos tudomásom van róla, hogy *Sarkadi Náczi* legközelebb kinyilatkoztatja, miszerint ő a nemzeti párt tagja. Nekünk is van tehát egy *Sarkadink*! Éljen *Sarkadi Náczi*! (Zúgó éljenzés a nemzeti párton.)

Báró *Bánffy* Dezső elnök: Tisztelt képviselőház: Miután e szerint minden pártnak meg van a maga *Sarkadija*, van szerencsém az ülést bezárni. (Éljenzés.)

EGY SARKADI — A KI NEM SARKADI.

Nyilatkosat.

Kérem alásan, dicsértessék az Ur most és mindörökké! Ámen.

Csak azt akarom mondani, hogy miután az ötödik banknál néminemű *hivatal* én vállaltam el, — ebből az következik, hogy én *Sarkadi* vagyok, mert olyan hivatal nincs Nagyváradon, a mire ne aspiráljon egy *Sarkadi*. Hát kérem alásan éppen azért tartozom én kijelenteni, hogy én *Sarkadi* vagyok ugyan véletlenül, — de nem való vagyok azon *Sarkadiak* familiájából, hanem vagyok, voltam és leszek

Sarkadi Tihámér,
kanonok.

LESZ HÁT PÉNZÜNK . . .

Lesz hát pénzünk, mint pelyva,
Megembereli Sal magát
S hoz az «Első Hazai»-ból
Három millió koronát.

Mit csináljunk ennyi pénzzel?
Fizessük az adósságunk?
Melyben fülíg vagyunk épen,
Sok kamattól alig látunk.

Színházat vagy iskolákat
Építsünk talán belőle?
Avagy, mint már nálunk szokás:
Hagyjuk megint azt jövőre?

Oly régi a városháza
És Várallja olyan sáros.
Talán ezt építsük most fel.
Avagy azt csináljuk már most?

Töprengnek a városházán,
Meglám t. publikum elhidd;
Addig töprengnek ők ezen,
Mig majd nem csinálnak semmit.

Csóka.

MENYASSZONYBAN ÉS ADÓSSÁGBAN. . .

— Megtörtént! —

Hitzig Náci a napokban ülte 24-ik születésnapját Bécsben. Óriási muri volt; a terebélyes család 18 tagja ült az asztalnál. Az első felköszöntőt. . . ., de önök erre tán nem is kíváncsiak?

De már arra, kérem, legyenek kíváncsiak, hogy mit mondott az öreg *Hitzig* Samu a lakomát követő nap délelőttjén az ő ünnepelt fiának:

— Édes kedves fiam! Te egy olyan gyönyörű gyerekké serdültél, hogy a szívem úgy ugrál, ha rád nézek, mint egy kis csengettyűs báránka a réten. . . De azért ne bizd el magadat, te nagy számár. . . Itt az ideje, hogy megalapítsd a saját magad házi sparrherrdjét. Ide hallgass. Fogod magadat és ülsz azonnal a vasutra és leutazol nach Grosswardein. Ott lakik nekem egy régi jó barátom, egy nagy gazember, Brodelesz Herman, aki adósom 5000 frttal. Azt befogod tüle hajtani és ha solte er darüber meschüge verden. Nagyvárad mellett, Margittán lakik még egy jó barátom, Grünlaub Jakab, az talán még komiszabb fráter, de annak is van ötezer forintja. Hanem ő nem tartozik nekem semmivel; az ötezer forint hát csak úgy lesz a tied, ha a Sarolta lányát elveszed. Hát vedd el. Gyönyörű gyermek; olyan mint a. . . no nem jut eszembe, semmi poetisch. . . Te még fiatal vagy; neked majd eszedbe jut, ha meglátod. Ha pedig semmi poetis nem jut az eszedbe, hát jusson eszedbe az 5000 forint. . . Értesz engemet? No, hát mi lesz most az első dolgod?

— Hát felülök a vonatra. . .

— Számár vagy! Az első dolgod az legyen, hogy vedd elő a noteszed és ird föl ezt a két megbizást: Brodelesz Dolfi Nagyvárad és Grünlaub Salamon Margitta, hogy el ne felejtsd. Azután eredj, a mámi bepakolta a születésnap lakoma maradékát.

Náci engedelmesen beirta a jkönyvébe a két komissiót: az executiót és a leánykérést:

Brodelesz Adolf,
Grünlaub Salamon.

*

A geografusok előtt nem mondunk ujságot, ha eláruljuk, hogy Bécs és Nagyvárad közt fekszik Budapest, és hogy a vasuti menetrend, mint a beavatottak tudják, úgy van kicsinálva, hogy ha a nagy és fényes Bécsből a peczeparti Athénbe akarunk jutni, nehéz elkerülni a magyar fő- és székvárost — nehéz különösen 24 évvel és teli bugyellárisal.

Elég az hozzá, hogy Hitzig Náci a budapesti stációzás után olyan mámorosan került a nagyvárad gyorsvonatra, hogy teljességgel nem volt vele tisztában, kihez is kell neki férjhez menni Nagyváradon, vagy Margittán. . . vagy isten tudja hol. . . Vagy Brodelesz, vagy Gründelész, vagy tararabum dié. . . Jaj de szép város is az a Budapest! . . .

*

Megérkezett Nagyváradra. Megtudakolta a Brodeleszék lakczimét. Tehát beállit hozzájuk szépen, hogy megkérje. . .

Hitzig Náci agyában itt egy óriási, égő kérdőjel merült föl. . . A patvarba. Kinek a lányát is kell neki megkérni és kicsodát megexekválni?

A budapesti stációzás alatt a pezsgő tüzes, velőgyújtó habjaiban mintha Léthét ivott volna, melyben tökéletesen elmerült a mult minden atyai jó tanácssal egyetemben.

Ah! de hisz ott a jegyzőkönyv! Mint a hajótörött a deszkaszál után: kapott a noteszsebéhez Hitzig, hisz ott fel van jegyezve pontosan két megbizás!

Elofvasta:

Erodelesz Adolf, Nagyvárad.

Grünlaub Salamon, Margitta.

Náci fiatal volt, idealis poetikusa, kedély volt, s esküt mert volna tenni rá, hogy az első jelenti a leánykérést, a második az executiót. Hát vajjon nem az első a szerelem ebben a rongy világban? S nem azután jön a pénz? . . . Pláne ez esetben okvetlen első a szerelem, mert pénz is van mellette. . . Ebben az esetben az idealismus szépen egyezik ki a praktikussággal.

És milyen leány volt a Brodelesz Sarolta. Olyan mint a legdrágább, legfinomabb pezsgő. A szemeiből az elite sec mámara áradt feléd. A harmatos ajkai mintha a legédesebb mum gyöngyecskepejtől volnának nedvesek. Náci belerészegedett ebbe a leányba Persze, hogy csak ezt szánhatta neki az apja.

Az eljegyzés megtörtént. A lánynyal kapott 5000 frt moringot.

*

De a menyasszonyban és adósság behajtásban utazó ifju szívében, ahogy ismét vasutra ült, Nagyváradról Margitta felé, az önvád viperafészke kezdett sziszegni. Fulánkos kigyók emelgették a tarajos fejüket, hogy hiszen ő most nagy bolondságot cselekedett. Mégse a nagyváradai lányt kellett volna megkérnie, hanem a margittait! Isten a világ felett, mi lesz vele!

Hogy kerül most az apja elé? Az bizonyosan agyonüti! Akkor az öreget becsukják! Szörnyőség! börtönbe juttatja az apját!

Vagy megpróbálja behajtani a margittai Grünlaubon az 5000 forintos adósságot, amivel az nem is tartozik? De hisz azért meg őt csukják be!

Minden hajaszála, a kövér, eljegyzési pomádézás daczára is ég felé Eifel-tornyosul, ahogy minden oldalról csak a börtönt látta maga előtt.

Hozzá még a Grünlaub Terka nem is volt olyan szép, mint a Brodelesz Sarolta. Ha az pezsgő volt, hát ez csak egyszerű tiszta, egészséges ivóvíz, ami kevésbé izgató ugyan, de tán jobban a javunkra válik. Hitzig Náci keservesen visszasóhajtott az ő első jegyesére, mikor a másikonál gyurta befelé az eljegyzési vacsorát.

Mert ő bizony azt is eljegyezte; kapott vele 5000 frt moringot.

És mikor a menyasszonyban és exekutióban utazó ifju ismét a vasuton ült, Margittáról Nagyvárad felé, hát az édes megnyugvás párnái oly lágyan ringatták, mintha nem is III-ik, hanem I-ső osztályon utaznék.

Mégis jó és engedelmes fia ő az apjának. Ha a számára kijelölt ösvényről tévedésből le is lépett egy kissé, de visszatért arra megint. . . . Hisz a jó utra térni sohasem késő.

De mi lesz az először eljegyzett menyasszónnyal? Majd megmutatják azok neki a *jó utat*, csak állítson be hozzájuk ezzel a *kis tévedéssel*.

Be is állított.

— Kedves jövendő — azaz, hogy mulandó apósom!

— No?

— Egy kis tévedés van a dologban. . .

— Tevedés? . . .

— Hisz férjhez adhatják maguk a Sárikát — könnyen. . .

— Micsoda?!

— Hát tudja ugy áll a dolog, hogy nekem magától nem a lányát kellett volna megkérnem, hanem *meg-exekválnom* . . . kérem, tekintsük az eljegyzést fölbontottnak — és *fizesse ki ezt az 5000 frtos kötelezvényt* . .

*

Mikor aztán Náczi *léért* a Brodeleszektől — hát a történekből levonta a konzekventiát eképen:

— Ha én megpróbálom a Grünlaubtól Margittán behajtani az 5000 forintot, hát kidob. Akkor van csak 5000 frtom de egy szép feleségem. Most, hogy az ő lányát eljegyeztem és a Brodeleszt akartam meg-exekválni — hát ő is kidobott. Már most van mégis csak 5000 frtom és csunya feleségem . . No hát akkor inkább dobtak volna ki Margittán — *ük még hozzá nem is laktak emeleten!*

Flott.

NAGY LEXICON.

— Mutatványok a Pallas-féle nagy Lexiconból. —

A. Á.

Aczél. Nemes fém, melyet régebben, mikor még nem voltak városatyaválasztások «Adler»-nek hivtak. Különösen szabadelvű párti körökben örvend közszere-
tetnek és forgalomnak. Megbukott ugyan, de azért lesz még belőle valami, mert szép reményekkel ke-
csegtethet az, hogy jókor kezdi. És a kit a papa jókor költ fel, az előbb-utóbb is mandátumot lel.

Adó. Ebből sohasem lehet olyan kevés az ember nyakán, hogy ne legyen nagyon sok. Ha ezt a szót halljuk, eszünkbe jut *Bordé* Ferencz, és ha *Bordé* Ferencz jut eszünkbe, akkor már közel jár a végrehajtó. Az adófelelést nem szereti senki, legfőlebb ha azok, akik ebből drágasági pótlékot vélnék nyerni.

Adorján. Van egy tuzat. Ármin, Emil, Adolf stb. stb. Valamennyi jeles író, paedagogus vagy egyéb más, de mindenesetre kiváló tagjai a társadalomnak.

Főfoglalkozásuk az, hogy irnak, mellékfoglalkozásuk az, hogy beszélnek. E mellett minden Adorjának szép *auspitziuma* van pályáján.

Akarnak, magyarul stréber. Erről a typusról nem akarunk bőven írni, mert tartunk tőle, hogy Nagyváradon sokan találva érzik majd magukat. Aki azonban ezt a typust meg akarja ismerni, azt utaljuk az elmúlt városatyaválasztásokra, és bankalakulásra.

Alkalom. Nem molaszthatja el sohasem Müller Sálamon. Különbén sok nevetséges dolognak az okozója. Így például *Sarkadi* Lajos sohasem nyilatkozik, ha nem lett volna rá alkalma, és *Ländler* Ferencz sem lép fel Ujvároson, ha nem nyílik rá alkalma.

Akasztófa. Roppant kellemetlen dolog, a ki akarja kerülni, annak *Hegyessi* Mártont ajánljuk védő-
ügyvédül. Az ő védelme mellett legfőlebb, ha élet-hossziglani fegyházat kap az ember.

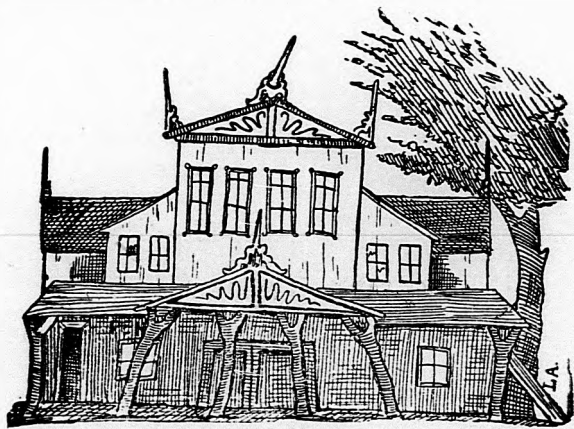
Alakítás. Ez a *Sipos* Orbán resszortja, a ki minden héten alakít egy egyeletet. Az ötödik bankot azonban *Ternyei* vallomása szerint nem ő alakította meg.

Anglia. Ruutz E. L. *Rees*, a szellemes, kellemes, jellemes és szerelmes gázgyárigazgató hazája. Egyéb nevezetessége ennek az országnak alig is van.

Asztal. Vannak közönséges és vannak nevezetes asztalok. Ilyen nevezetes például a *kerek asztal* a bazárban, melynek kegyelmes előlölője *Mezey* Mihály, szellemi auflágja *Weingärtner* Andor, előadója *Hege-
düs* Géza, vitakozója *Kuncz* Gusztáv, és hallgatója *Busch* Dávid. — Ezen a kerek asztalon fordul meg minden fontos ügy, és itt határoznak a nagyváradiai élete és halála fölött.

(Folytatása következik.)

KIÉ LESZ A FABÓDÉ ?

Nem kérdezzük, már hogy kié ?

Mert a bódé Leszkaie.

Ő jön ide majd a nyáron
Ditrój marad Kolozsváron.

Ő jön, s *Margó*, *Kézdy* vele
Mostan még a zsebe teie
Majd üres lesz az a nyáron,
S Ditrój nevet Kolozsváron.

NAGYVÁRADI PARÓDIÁK.

— A városatyaválasztások után. —

Rosenberg Mór áll a Sas mentében
Beh drága volt a jelöltség nékem!
Könyben uszik két szemem pillája
Valahányszor emlékszem reája.

Bár maradtam volna otthon végig,
De az embert, hajh *Csathók* vezérlik.
Vágyaimnak sólyomszárnya támadt;
S felvittem a «Sas»-ba a papámat.

Kínok égtek a szülekebelben;
Hogy a város atyja nem lehettem,
S kinja lángi el nem aluvának:
Czikkétől másnap a «Szabadság»-nak.

Petőfi után

Dr. Aczél Béla.

*

Tán a tudománynak éljek?
A tudósok mind szegények:
Jó, ha szíjjat gyárthatok
És városatya vagyok.

Bertsey György.

*

Átok reád óh kormánypart tanyája!
Átok reád te gögös büszke nép.
A listából kihagyatok ti engem,
Irigyek! Ezért buktam én meg ép.

Vörösmarty után.

Paczauer József.

*

Óh a sör sok mindent elfed,
But, örömet, fényt, szerelmet,
De ki a voksot szerette,
Buját sör el nem temette.

Gyulay után.

Ländler Ferencz.

*

Pali bátyánk egyet játszik,
Átilláján zsiirsepp látszik.
Nagyon dühös, keservében:
«Nem úgy van most mint volt régen!»

Losonczy után.

Kömlosy Pál.

*

Vigan koczog haza Károly,
Tarsolyában mandátuma.
Városatya lón *Weisz* Károly,
Papiron van a dátuma.

Kérdi neje ezt is, azt is:
«Beszélj már valami jócskát!»
De *Weisz* Károly csak azt hajtja:
«Tartsa Isten *Kálmán* Jóskát!»

Arany János után.

Weisz Károly.

HECZPÁLI JUSTH SÁNDOR IZÉIBŐL.

Mit izél az az izé!

Hát használ itt Nagyváradon valamit az okos szó?
Hát beveszik itt a szegény ember izéjét? Nem meg-
mondtam, hogy nem kell vizvezeték, azért ők mégis
megcsinálják, a helyett hogy az izébe furnának ártézi
kutat.

Nem, nekik csak a *Rimanóczy* izéje kell. Azt meg-
veszik drága pénzen, aztán olyan drágára szabják a
viz árát, hogy a szegény izé kénytelen lesz meghalni
szomjan.

Ugy is fogják mán ezután izélni azt a közmondást,
hogy: «*Ha van piz, igyál viz!*»

Mit izél az izé! Az vigasztal csak, hogy majd más-
kép lesz ezután. Ujvárososon megmutattam már a város-
házi uraknak, hogy ott az én izémre adnak valamit.
busulnak is rajta eleget a városházán. Most pocsé-
koljanak aztán, majd móresre tanítom őket. Jogi
izékben *Andriska* lesz a tanács-adóm, politikai izék-
ben *Csobánczy*, iskolai izékben *Milibák* és ha nadrá-
got kell varrni, — azazhogy mit is izélek, ha szóno-
kolni kell, hát itt lesz *Weisz* Károly.

Ezekkel az általam megizélt izékkal fogok ezután
a városházán neki menni a tanácsnak. *Busch* Dávid
szaladni fog előlem, de meg a tanács is. Reszketni
fog az izéjük, ha engem egyszer meglátnak.

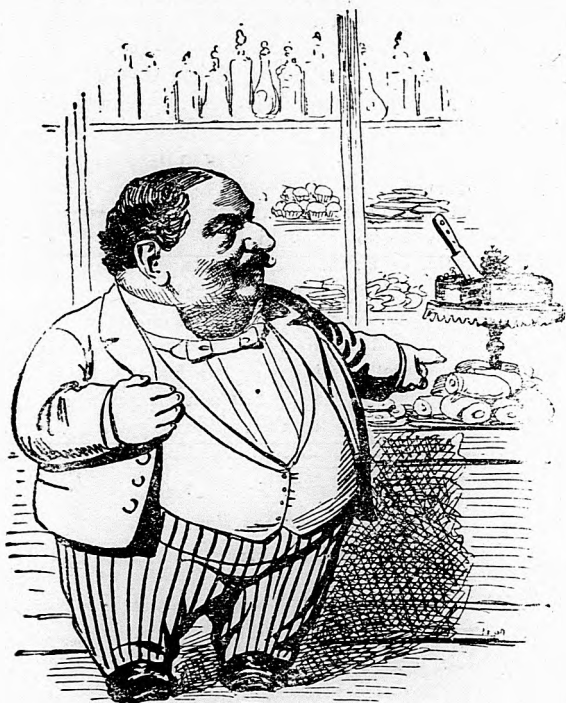
Még néhány év és az összes törvényhatósági bizott-
sági izék a körös utcából lesznek megválasztva.

Igen ám, mert nálam mindig első a közérdek és a
polgárok izéje.

Hát mit is izél az az izé!

TORTA ÉS KIFLI.

— Müller Salamon czukrász pékész, bölcs mondásai. —

Oraim és höldeim! Most már igazán nem molaszthatok el az alkalom, hodj megbatránkozásam ki ne fejezzem az ójvárosi választások felett, *Mihelty Lala*, a szép és bájas kalabriász partner, *Laszky Ármin* az ojságíróknak a gazdája, dr. *Badar Károly*, a khitőnő doktor és szigligetista és az ő nagynevű kalle-gája dr. *Berkovics Zsigmond* megboktak a választásan És mind az én stammgastjaim! Nü hát ez igazán nem szép az ójvárosi választóktól, hogy a szavazásnál nem váltak tekintettel arra, hogy ezek o khóndi-datosok mind a Möllereiba járnak és nem is hiszek, hogy nem az én khonkorrensem *Waldmann Lajos* kharteskedte ellenök, hodj harapja meg ütet a Jálics kotyája!

S én nem molaszthatok el az alkalom, hogy meg ne magyarázzak khölönben is a bokás okát Ojváros-on! Megbokott a szabadnyelvő párt Ojváros-on azért, mert míg s 48-asak listájában jelölve valta egy pék, *Millibák József*, addig a szabadnyelvőek nem akartak kandidálni egy péket. Pedig hát nem sötök én ogy mint Millibák. Nem lettem volna én épenogy érdemes a városatyaságra, mint ő! O különbség kettőnk közt csak az, hogy én szabadelvűpárti programmal sötök.

De én azért mégis kaptam 4 szavazatot és én nem molaszthatok el az alkalmat, hodj azt a négy mövelt, intelligens és fényes tehetségő óri embert ezennel hirlapilag fel ne szólítsam, hodj hálámat és elismerésemet ki akarom irántok fejezni, jöjjenek a Möllereiba, a voksokert mindedjik kap edj vedjes jömölcsöt —

hadd lássa az Ójváros, hodj Möller Salamon gavallér khandidátos, ha megis bokta magát.

Addig is kisasszony, ne haragodjon maga ezért, — de hiszen maga todja már, hodj mit hozzon nekem.

HETI IGERAGOZÁS.

Serényi Gusztáv: Én nyilatkozom.

Bertsey György: Te nyilatkozol.

Sarkadi Lajos: Ő nyilatkozik.

Kálmán József: Mi nyilatkozunk.

Gábel Jakab: Ti nyilatkoztok.

Hoványi Géza: Ők nyilatkoznak.

JÓL FELHASZNÁLT REKLÁM.

Egy tandler megy a Sas-utczán s mint minden házban, bekiált R. V. Vilmos házába is:

— Mi van eladóó?!!

R. V. Vilmos: Papir- és rajzser-áruk, 25%-al olcsóbban, mint bárhol!

DICSŐ MAGYAROK!

A ki fázik hideg télen.
Kinek befagyott a kedve,
Akire nagy adót sóznak:
Ne legyen elkeseredve!

Akit arra szólitnak fel,
Hogy egy uj egyletbe lépjen:
Ne legyen elszontyolodva,
Túrje ei a csapást szépen!

1892!

Kinek nyelves az anyósa
S kikapós a felesége,
Akit százan készülnek már
Gratulálni az ujevra.

Ne legyen bus azért senki,
Itt a «BAGOLY» vidításra.
Meghozza ez a jó kedvét,
És csak «két pengő» az ára.

*

A «BAGOLY» Biharmegye és Nagyvárad közkedvelt
éleclapja, minden héten csinos illusztrációkkal és
neveltető tartalommal jelenik meg.

Előfizetési árak:

Egész évre	--- --	8 forint.
Fél évre	--- --	4 >
Negyed évre	--- --	2 >

Az előfizetési pénzek a «BAGOLY» kiadóhivatalá-
nak (Uri-utca 702.) czimzendők.

A «BAGOLY» ÜZENETEI.

Pyranus. Helyben. Torkig vagyunk már
velük, azután pedig nincs érzékenyebb te-
remtménye a világnak, mint a stréber. Az
ilyen dolgot is csak arra használnák fel,
hogy mennél magasabba mászhassanak azon
a bizonyos lajtorján. — **B R.** Helyben. Meg
fogja tudni annak idején. Ugyan már miért
olyan nagyon kíváncsi? — **Hiripi** Tenke.
Tessék arczképet is szerezni hozzá **A** nélkül nem sokat ér.
A komámuramék kalandja pedig nagyon is csiklandós. —
T. T. Rontó. A rontói rontás fura dolog lehet, de részletesebben
és világosabban kellene megírni. Várjuk tehát a korrekturát.
Üdv. — **Holló.** Holló ne vájja ki *Hollós* szemét! Nem nyil-
vánosság elé való. — **P. R.** Helyben. Ne írjon se prózát, se
versét. Higyje meg, hogy nem ért hozzá. A barátjai csak
felültették. — **Villám.** Nagyszalonta. Régi dal, régi dal, na-
gyon régi viczről. — **M. K.** Helyben. Ne mutassuk be már a
volt városatyajelölteket sem írásban, sem képben. De mortuis
nil, — nisi bene. Nyugodjanak békében a jövő választásokig!
Az olaszii kortes blankettát azonban eltettük spirituszba.

Felelős szerkesztő: FEHÉR DEZSŐ.

Főmunkatárs: SAS EDE.

Kiadótulajdonos: LÁNG JÓZSEF ÉS TÁRSA.

H I R D E T É S.

SZENSZKY M.

férfi-szabó-terme

NAGYVÁRAD, Olaszi, Garaguly-ház I-ső emeletén.

Ajánlja a n. é. közönség és mélyen tisztelt vevőinek a **leg-
jobban** berendezett **bel- és külföldi**, továbbá **londoni**
**különleges finom szövetekből álló nagy rak-
tárát.**

Megrendelések a **legujabb divat** szerint saját mű-
helyében készítettnek.